Warna ääred waalimata
Läksin wennä palwiellä
Kulla wendä ellä wendä
Teemul kulda lunakestä
Wala waski warrekesta
Ma lään tuba pühkimaie
Seena ääri seelimaie
Warna ääri waalimaie
Kusma need pühkmed pühiksin
Wüsin wennä wällä piäle
Wali sai ääreni wägeda
Põld sai põhjani rammuda
Rukki kaswis kui see roogu
Piä tal piäle päide roogu
Ait sai harjani terida
Kirst sai kiilutud rahada
Wak sai wana taaderida
Isa läks siis hiide linna
Ema läks siis pärnu linna
Wenda taha tarwastisse
Õde Oesu mõisaasse.
Isa hiidest helmitoona

Fortsetzung p. 801.

I Kolga-Jaani khlknst

Kui mina akkan laulemaie,
Laulemaie luulemaie; Saatnud: Joh. Kampus.
Siis jäid külad kuulamaie, Saadud
Siis jäid wallad waatamaie, 18 8/XI 89.
Mõisad-mõtid mõlgutama märkamaie.
Põle seegi minu süidi,
Et niid lahkest laulan paelu.
Se on mine ema süidi,
Isa kalli kaasa süidi.
Ema pani lõu liigutama,
Kuku linnu kiigutama,
Lood mina wõtsin lõu sunsta,
Kukku linnu keele pealta.

II

Kui ma akkan luulemaie,
Siis jäid külad kuulamaie.
Küla tõusis küinsele,
Wallda tõusis wainujale,
Talu tõusis tapu aida.
Santi sauna arja peale,
Naored mehed nuxga peale,